

ΑΠΟ ΤΟ ΧΘΕΣ ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΑ. ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ.

Το 1984-1985 στα Δικαστήρια της Ελλάδας έγινε ένας διαγωνισμός, για πρόσληψη 45 υπαλλήλων της ΔΕ κατηγορίας και κάτι λιγότερων της ΠΕ, οι οποίοι στη συνέχεια, μετά από σειρά σκληρών κινητοποιήσεων, ξεπέρασαν τους 1000.

Είμασταν η γενιά του Πολυτεχνείου και επόμενη της μεταπολίτευσης, με την έντονη πολιτικοποίηση της εποχής. Το μέγεθος αυτό των υπαλλήλων ήταν η κρίσιμη μάζα, για να ανατρέψει τα συνδικαλιστικά δρώμενα, **από συνδικαλισμό της επαιτείας σε συνδικαλισμό της διεκδίκησης και του αγώνα.**

Αυτό που ήταν καθοριστικό και ενοποίησε τον κλάδο ήταν ότι **οι διεκδικήσεις μας** αφορούσαν το σύνολο των συναδέλφων, **ένωσαν, συσπείρωσαν γι αυτό ήταν και αποτελεσματικοί.**

Η πρώτη μάχη σε αυτή τη λογική δόθηκε στις δεύτερες εκλογές, με την διεκδίκηση ίσου ποσού για όλους για ίση εργασία. Ενδεικτικά στις πρώτες εκλογές που συμμετείχα, στην αρχή μου είχαν βγάλει να εισπράξω εκλογικό 4.000 δραχμές και μετά τις έντονες διαμαρτυρίες μου, αυξήθηκε αρκετά. Κάποιοι υπάλληλοι τότε, «τα δικά τους τα παιδιά», έφτασαν να εισπράττουν και 100.000 δραχμές. Πετύχαμε να δίνεται ισόποσα σε όλους και πολύ σύντομα καταφέραμε να τριπλασιάσουμε το ποσό του εκλογικού, διεκδικώντας όπως σήμερα αυτά που εισπράττουν οι υπάλληλοι του υπουργείου Εσωτερικών. **Η λογική μας ήταν ότι οι όποιες διαφοροποιήσεις, από τα τυπικά προσόντα, τα χρόνια υπηρεσίας, ή οικογενειακά, αποτυπώνονται στο μισθολόγιο. Οι διεκδικήσεις μας θα πρέπει να είναι ισόποσα για όλους και έτσι πορευτήκαμε επί σειρά ετών, με τον κλάδο ενωμένο.**

Η δεύτερη μάχη ποιοτικής αναβάθμισης του κλάδου μας ήταν η διεκδίκηση του ωραρίου. Ο γραμματέας ανέβαινε στην έδρα στις 9.00 το πρωί και κάποιες φορές, πήγαινα στις 7.00 την επομένη και βλέποντας φως στο ακροατήριο καταλάβαινα ότι συνέχιζε η διαδικασία. Στο δε Πρωτοδικείο της Αθήνας, ο Προϊστάμενος απαιτούσε ο ξενυχτισμένος υπάλληλος να παραμένει στο ωράριό του. Διεκδικήσαμε ωράριο στα ακροατήρια και το πετύχαμε, διότι είχαμε σωστή τακτική. Καταρχήν προωθήσαμε την πολιτική ενότητας των τριών πυλώνων της Δικαιοσύνης, Δικαστικών Υπαλλήλων, Δικαστών και Δικηγόρων και πετύχαμε συμπαράσταση των δύο άλλων κλάδων. Επίσης είχαμε απευθύνει κείμενο γνωστοποίησης των προβλημάτων μας προς την κοινωνία, που εξηγήσαμε τους υπεύθυνους της ταλαιπωρίας του κοινού, από τις διακοπές των δικών. Δεν μας πτόησαν οι δεκάδες πειθαρχικών και ποινικών διώξεων, διότι είμασταν μία γροθιά. **Τελικά τα καταφέραμε και πετύχαμε να υπάρχει ωράριο στα Δικαστήρια.**

Ακολούθησε η τροποποίηση του Κώδικα των Δικαστηρίων. Με το χουντικό νομοθέτημα 1025/71, οι διοικήσεις των Δικαστηρίων είχαν κάνει βιομηχανία πειθαρχικών, για να τρομοκρατούν και να φοβίζουν τους υπαλλήλους. Τελικά καταργήσαμε το χουντικό νομοθέτημα και αντικαταστάθηκε με τον σημερινό Κώδικα, που μπορεί να έχει σήμερα κάποιες ατέλειες, αλλά είναι δημοκρατικός. **Και μέσα από τον Κώδικα πετύχαμε το δεκαήμερο της άδειας των δικαστικών διακοπών.**

Η ενότητα του κλάδου είχε επιτευχθεί, πατήσαμε γερά στα πόδια μας και σπάζοντας την επίφαση ενιαίου μισθολογίου, το οποίο χαρακτηρίζαμε φτωχολόγιο, διεκδικήσαμε οικονομικές απολαβές και **πετύχαμε, το επίδομα ειδικών συνθηκών και επίσης τον διανεμητικό λογαριασμό.** Να σημειώσω εδώ στο ξεκίνημά του ο διανεμητικός λογαριασμός μοιράζονταν σχεδόν ισόποσα. **Αυξήσεις που μηνιαίως ξεπερνούσαν το μισό των πάγιων αποδοχών μας.**

Η φθορά κατά την κρίση μου ξεκίνησε από τα λάθη της διοίκησης της τότε Ομοσπονδίας, που έβαλε το δηλητήριο της διάσπασης, μοιράζοντας τον διανεμητικό λογαριασμό με σκανδαλωδώς άνισο τρόπο, ίσως και σκόπιμα. Τότε ήταν που ιδρύθηκαν οι σύλλογοι των πτυχιούχων και η διάσπαση πέρασε στα γραφεία. **Από τότε μετράμε τις ήττες μας και κάποια στιγμή χάσαμε οικονομικά, όλα αυτά που είχαμε κερδίσει με σκληρούς αγώνες.**

Τα γράφω αυτά, όχι για να παρελθοντολογήσω, ή για να ευλογήσω τα γένια μου, αλλά γνωρίζοντας το παρελθόν και αξιολογώντας τα σωστά και τα λάθη, πιστεύω ότι χαράζεις το μέλλον με επιτυχία.

Ο κλάδος μας πηγαίνει προς το καινούργιο συνέδριό του και θα πρέπει το επόμενο διάστημα να βρει τα πατήματά του και να χαράξει πολιτικές, τακτικές και την στρατηγική της επόμενης δεκαετίας.

Γνώμονας στις επιλογές μας θα πρέπει να είναι η ΕΝΟΤΗΤΑ του κλάδου, διεκδικώντας αιτήματα που αφορούν το σύνολο των συναδέλφων μας. Επίσης θα πρέπει να καταλάβουν, όλοι ότι οι επιτυχίες θα έρθουν εάν αφήσουμε το εγώ και πορευτούμε με το εμείς. Αυτοί που θεωρούν ότι θα βουλευτούν ατομικά, με διάφορους αθέμιτους τρόπους σε βάρος των συναδέλφων τους, είναι αλλού νυχτωμένοι. Θα τους μασήσει το σύστημα του νεοφιλελευθερισμού και θα χάσουν και την υπόληψή τους. Ας αφήσουμε το πτυχιούχοι και μη πτυχιούχοι, που εξ' άλλου σήμερα δεν ισχύει, διότι η ΤΕ και η ΠΕ κατηγορία έχει μείνει αρκετά πίσω, από τα μεταπτυχιακά και τα διδακτορικά.

Αυτό που πρέπει να κρατήσουμε είναι ότι όλοι είμαστε ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ και έχουμε κοινή μοίρα και απέναντι την εξουσία.

(Εάν κάτι σοβαρό το έχω παραλείψει να το συμπληρώσει όποιος συνάδελφος γνωρίζει. Εάν υπάρχει κάποια ανακρίβεια, το σίγουρο είναι ότι δεν έχει γίνει σκόπιμα. Ο χρόνος. Πέρασαν και 36 χρόνια.)

ΑΙΓΙΟ 6 Σεπτεμβρίου 2020

ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ